



Zekât ibadeti, hicretin 2. yılında ramazan orucundan önce kurumsal hale gelmiştir. İslam'ın ilk dönemlerinden itibaren Müslümanlar zekât fikrine alıştırılmış, daha sonra da, zengin olanların bu imkânını belli oranda fakirlerin ve toplumun ihtiyacı için harcaması gerektiği, bunun namaz ibadeti kadar önemli olduğu hususu vurgulanmıştır.

Kur'an-ı Kerim'de ve Hz. Peygamber'in sünnetinde zekât daima namazla birlikte zikredilmiştir. Bu husus namazla zekât arasındaki kuvvetli bağa, kişinin Müslümanlığının ancak bu ikisini eda etmekle olgunluk derecesine ereceğine bir delildir. Namaz bedenî, zekât ise mali bir ibadettir. İki ibadete de hâkim olan ruh Allah'a yaklaşmak ve onun rızasını kazanmaktır.

Zekâtın ibadet manası yanında bir de yüce insani hedefleri, üstün ahlaki değerleri ve iktisadi gayeleri vardır. Kur'an-ı Kerim zekâtın hedeflerini "tathîr" (temizleme) ve "tezkiye" (arıtma) kelimeleriyle özetler: **"Onların mallarından sadaka (zekât) al. Onunla kendilerini temizlemiş ve tezkiye etmiş olursun."**[32]

İslam dini insanın Allah'tan başka her şeyin esaretinden kurtulup sadece Allah'a kul olmasını ister. Bunun bir yolu da zenginin her sene malının zekâtını vererek hem Allah'ın emrine boyun eğmesi hem de dünya malının kendisine geçici bir süreliğine emanet edildiği bilincine varmasıdır. Bu bilinç sayesinde bencillikten, para ve mala düşkünlükten kurtulan, darda kalmışların yardımına koşmayı huy edinen kimseler, Allah'ın halis kulları arasına girmeyi başarırlar.

Zekât, Allah'ın verdiği nimetlere şükürdür. Namaz ve oruç gibi bedenî ibadetler, Allah'ın ihsan ettiği vücut sıhhat ve selametinin şükrüdür. Başta zekât olmak üzere yapılan gönüllü mali ödemeler de mal nimetinin şükrüdür.

Zekât teriminin taşıdığı artma ve üreme (nema) dikkat çekicidir. Yoksul zümrelerin eline geçen para her şeyden önce insan onurunu geliştirir, iş gücü kalitesini artırır, bunun yanında artan satın alma gücü sayesinde yükselen umumi talep hacmi ekonomik hayata dinamizm getirir. Zekât sermayeyi yatırıma zorlar. Çünkü elde atıl tutulup yatırıma yönlendirilmeyen sermaye, yıldan yıla zekât ödemeleri sebebiyle erimeye yüz tutar.

Zekât, zenginler ve fakirler arasındaki toplumsal denge, barış ve huzurun sigortası olduğu gibi, kamu yararına ibadet aşkıyla katılım bilincini yerleştirici bir kurum vazifesi görür. Ancak üretim biçim ve ilişkilerinin çok hızlı değiştiği günümüzde zekâtın, teorik bakımdan zihinlerdeki önem ve anlamını koruduğu söylenebilse de, uygulamaya yansıyan ve Müslüman toplumlarda sürdürülen şekliyle gerçek anlam ve amacına hizmet ettiği kolaylıkla söylenemez. Bu konuda geniş çaplı ve kamu destekli organizasyonların da bulunmayışı sebebiyle hem kapsamı hem de alıp verme işlemi giderek fertlerin dini-vicdani sorumluluklarına bağlı özel bir ilişki hâline gelmiş ve hayli zayıflamıştır.

32 Tevbe suresi, 103. ayet.

